

УДК 339.138:631.563:338.433

Олексій Костянтинович ЧИЖОВ,

курсант групи Ф2-203 ХНУВС

Науковий керівник: професор кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2 ХНУВС доктор економічних наук, доцент Ларіна Т. Ф.

ВІДНОВЛЕННЯ ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ БАЗИ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Кардинальні зрушення, які відбулися в умовах функціонування аграрних підприємств стали відповіддю на перехід економіки до шляху інноваційного розвитку. Ця обставина вимагає нового підходу щодо управління процесами відновлення техніко-технологічної бази аграрних підприємств. По-перше, слід відмітити зміну цільової спрямованості відновлення. Так, його ефективна організація є серйозним перспективним шансом для української аграрної економіки реально включитися у процеси модернізації й інноваційного розвитку. Істотні зміни в умовах функціонування сучасної глобалізованої економіки висувають відмінні вимоги до методології й практики відновлення основного капіталу. Сучасна концепція техніко-технологічного оновлення аграрних підприємств вимагає детального опрацювання цілого ряду пов'язаних із цією проблемою господарських рішень.

Одним з найбільш суттєвих факторів ризику модернізації аграрних підприємств є ступінь зношеності парку машин й устаткування, який можна охарактеризувати як суттєвий. Технічна відсталість підприємств аграрного виробництва призводить до порушень процесу відтворення в цілому й зокрема, відтворення основних фондів. Зниження прибутковості в аграрному секторі має наслідком відсутність власних ресурсів як на розширене, так навіть на просте відтворення основних фондів.

Вирішення проблеми ефективного відновлення техніко-технологічної бази підприємств аграрного виробництва в цій ситуації здобуває першочергового значення. Її вирішення лежить в площині створення інституційних умов техніко-технологічного оновлення суб'єктів аграрної сфери, розробки механізмів формування й реалізації технологічної політики, ефективного відновлення їх техніко-технологічної бази.

Матеріально-технічні ресурси виступають необхідною умовою виробництва сільськогосподарської продукції. Статистичні дані забезпеченістю ними в Харківській області наступні: у 2015р. у порівнянні з 2011р. парк тракторів зменшився більш ніж удвічі, зернозбиральних комбайнів – на 54 %, кормозбиральних – на 40 %. Це стало результатом фізичного й морального зношування. Господарства здійснювали відновлення парку сільськогосподарської техніки, однак вибуття старої техніки випереджало введення нової. Наслідок – ефективність використання тракторів й комбайнів зменшилася.

Подолання технологічного відставання сільського господарства в короткостроковій перспективі можливо тільки на основі прогресивного розвитку аграрної науки й активізації інноваційних процесів у галузі, що визначає наявність в організаційно-економічному механізмі комплексної структури, що включає: організацію інноваційної діяльності, розвиток підприємництва в науково-технічній сфері, впровадження інновацій у виробництво, планування інноваційної діяльності, фінансування й кредитування організацій, що приймають участь в інноваційному процесі на всіх його етапах (створення, поширення інновацій й освоєння їх у виробництві); оподаткування й страхування організацій, що створюють й освоюють інновації; стимулювання розвитку інноваційного процесу.

Організаційно-економічний механізм розвитку інноваційних процесів представляє цілісну систему ланок (складових), тісно взаємозалежних, діючих стійко й узгоджено між собою як єдиний організм на всіх рівнях управління АПВ (державному, регіональному, місцевому).

Одержано 17.04.2018

УДК 33:005.336.4

Сергій Анатолійович ЛЕВЕНЕЦЬ,

курсант групи Ф1-203 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2 кандидат економічних наук, доцент Павленко Н. В.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

В умовах постіндустріального суспільства інтелектуальні ресурси відіграють провідну роль серед інших факторів виробництва. Ефективне використання таких ресурсів вимагає формування системи захисту прав власності на них, необхідність якої зумовлена розвитком сучасних технологій, які уможливлюють репродукування інтелектуальних продуктів без повторення усіх етапів їх створення, виготовлення якісних копій з уже існуючих записів, їх поширення та комерційну експлуатацію.

Сьогодні спостерігається певна суперечливість економіко-правових відносин щодо охорони і захисту авторського права та суміжних прав виходячи з того, що специфікація та захист прав власності на ці об'єкти потребують значних затрат з боку виробників та держави, оскільки вартість їх тиражування невинно знижується, а попит – зростає. Розвиток новітніх інформаційних технологій дає змогу суттєво знизити вартість тиражування інтелектуальних продуктів, однак легальні виробники не поспішають знижувати ціни на свою продукцію, що провокує так зване піратство.

Під «піратством» у сфері інтелектуальної власності розуміють використання об'єктів авторського права і суміжних прав з метою отримання комерційної вигоди без згоди правовласників. Екземпляри творів і фонограм, виготовлення і поширення яких пов'язане із порушенням авторського і суміжних прав, є контрафактними.

В сучасній економіці незаконне використання об'єктів авторського і суміжних прав, яке постійно змінює свої форми та способи, досягло загрозливих масштабів. Ефективне вирішення цієї проблеми можливе лише шляхом узгодження інтересів як